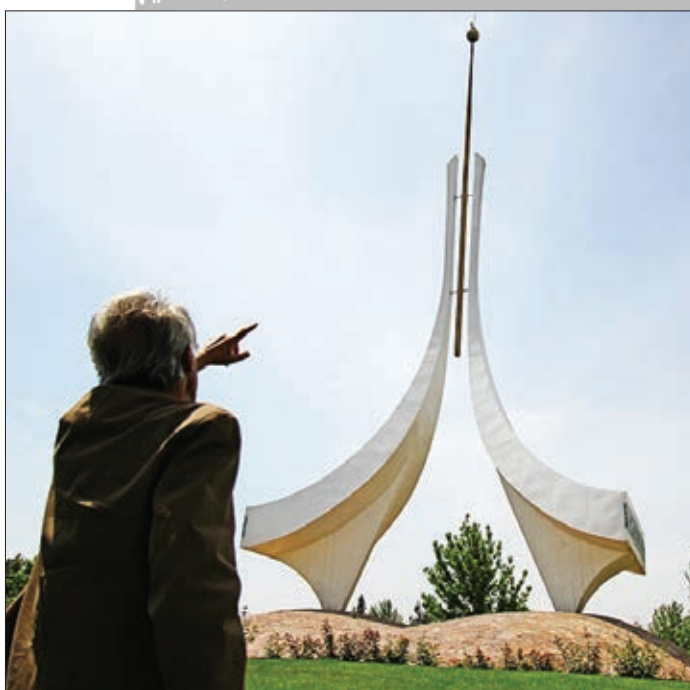

**فواره و آب
در آنجا معنا و
مفهومی ندارد،
زیرا پایه بنا،
نشان دهنده
قدرت و
استحکام آن
است که با این
کار به آن لطمه
خورده است**

تغییری هم کرده است یا خیر، استاد پاسخ می‌دهد: تغییری که در مقایسه با گذشته صورت گرفته است، در پایه‌هاست که استحکام خودش را از دست داده و آن هم به این دلیل است که کنار پایه‌ها فواره آب درست کردند. اصلاً فواره و آب در آنجا معنا و مفهومی ندارد، زیرا پایه بنا، نشان دهنده قدرت و استحکام آن است که با این کار به آن لطمه خورده است.

طراح المان «به‌سوی او» بیان می‌کند: البته سال‌های پیش در قسمت زیرین نماد، مغازه‌هایی افتتاح کردند تا مسافرانی که به راه آهن می‌روند، از آن خرید کنند که کاملاً به یاد دارم بعد از مدتی مجبور به تعطیل کردن آن مغازه‌ها شدند؛ چون هیچ کس از آن‌ها خرید نمی‌کرد؛ کسی که مسافر است و می‌خواهد این شهر را ترک کند، بیشتر دغدغه رسیدن به وسیله نقلیه را دارد و کسی که تازه از مسافرت برگشته و وارد شهر شده است، دوست دارد هر چه زودتر به استراحتگاه خودش برسد.

مردم و حسشان را درباره این نماد، با دکتر دانش دوست در میان می‌گذاریم، می‌گوید: این احساس به خاطر این در مردم ایجاد می‌شود که نشانه‌های فرهنگ و هنر سنتی ایران را که در ضمیر ناخودآگاهشان وجود دارد، در این نماد می‌یابند؛ برای نمونه شبکه‌هایی که در آن وجود دارد، چیزی شبیه نقش‌های فرش دستباف ایرانی است. در خود طراحی هم از نقش و نقوش لباس عشایر استفاده شده است.

تغییراتی که بنا در این سال‌ها پیدا کرده است
وقتی می‌پرسیم این بنا نسبت به گذشته

سطح کوتاه‌تر نماد زن و سطح بلندتر نماد مرد است و بیانگر این موضوع که دست بشر به سوی آسمان و خداوند، بلند است. وی می‌افزاید: هنگامی که نماد ساخته و رونمایی شد، می‌خواستیم تندیس‌هایی از مفاخر مشهد و ایران، مانند فردوسی را درست کنیم و در اطراف آن قرار دهیم تا بر جذابیت کار افزوده شود اما بنا به دلایلی این کار انجام نشد.

نشانه‌هایی از فرهنگ و هنر ایرانی
هر کس که به نماد میدان راه آهن نگاه می‌کند، ناخودآگاه از آن لذت می‌برد و به آن احساس خوبی پیدا می‌کند. وقتی دیدگاه‌های